

Херсон

Зеров Микола Костянтинович

I

Ріка в зелених плавнях, жвавий порт,
Герби і судна всіх держав і націй;
Ведуть угору нас ряди акацій,
Нудний, звичайний степовий ескорт.

Ось біле місто нас взяло на борт
І присипляє на мертвотнім плаці;
Ще літо, на базарі рух і праця,
Але повільні тут і торг, і спорт.

Ще далі... тиша славного кварталу,
Де в куряві розкопаного валу
Храм-мавзолей покоїть свій фронтон.

Шатро небес, і гострий дух долину,
І гордий напис над рядком колон:
"Спасителеві світу — Катерина".

3.10.1934

II

І от крізь порох і блаватну синь,
Що гладить води і купає судна,
Вмить воскресає все, що непробудно
Проспало низку літ і поколінь.

Сатрап і мрійник, легендарна лінь;
Держави грецької примара злудна;
Класичні оди, свята, смерть безлюдна
І воєн трудних безпощадна тінь.

Цей вал, надгробки (їх зосталось трохи!) —
Застиглий шум пістрявої епохи,
Що тут метала бистрий "фараон",

Епохи тьми, неволі і азарта,
І грецька незва з притиском: Херсон —
З тії ж колоди висмикнута карта.

5.10.1934

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/kherson